

A Torinói lepel és a Triduum Sacrum

Hazánkban járt a Torinói lepel természettudományos kutatásának vezető szaktekinetelye, *Dr. John P. Jackson* fizikus. A lepel mindaddig legátfogóbb, 1978-ban történt multidiszciplináris tudományos vizsgálatsorozatának a fő felelőse 2018. szeptember 23–29. között országsszerte kilenc helyszínen állt a nyilvánosság elé. A neves amerikai kutató az Interface Kft. csapata által szervezett előadókörútján több megközelítésben ismertette a lepelkutatás eredményeit. Az első, valamint az utolsó napi előadása *A lepel és a húsvéti szent háromnap* (The Shroud and the Triduum) címet viselte. A hallgatóság a lenyűgöző és fölemelő prezentáció során megismerkedhetett a lepelkutatás legújabb, még publikálás előtt álló friss eredményeivel is.

Fontos megemlítenünk, ami minden lepelkutatással kapcsolatos hír helyes értékeléséhez elengedhetetlen kitétel, hogy a természettudomány nem hivatott eldönteni, hogy a lepel valóban Jézus Krisztus halotti leple, vagy sem. A természettudományos kutatás azonban egyetlen állítást máris biztosan megerősít: „*amit a Leplen látunk, nagyon közel van ahhoz, amit az Egyház Jézus halálával kapcsolatban mindig is hitt*” (Dr. Jackson a Katolikus Válasznak, 2018. május 23.). Vagyis a kutatási eredmények összessége, a rendelkezésre álló bizonyítékok garmada egyáltalán nem zárja ki, sőt egyenesen kézenfekvő és reális lehetőségként kínálja számunkra, hogy a lepel valóban az evangélium eseményeinek a tanúja, az Úr Jézus megváltó művéhez közvetlenül köthető tárgyi emlék lehet. A tudomány tehát segíti, ami igazán lényeges, hogy figyelmünket a húsvéti misztériumra, Jézus megváltó művére fordíthassuk.

A Torinói lepelrel foglalkozó, magyar olvasók számára is elérhető irodalomban még nem szerepel az a rendkívül érdekesítő információ, amelyet a húsvéti szent háromnappal kapcsolatban osztott meg hallgatóival a neves előadó. A budapesti Szent István Bazilikában tartott két órás előadáson Dr. Jackson részletesen kifejtette, hogy a Torinói leplen nemcsak a nagypénteki kínszenvedés és kereszthalál véres képe, hanem a húsvét hajnalán valami egészen egyedülálló fizikai behatás (valamiféle ismeretlen sugárzás) által létrehozott „fénykép” hordozója is. Az egészen új felfedezés pedig az, hogy a leplen még a nagycsütörtöki utolsó vacsora nyomai is fellelhetőek. Több egyértelmű jel arra utal, hogy a leplet étkezésre is használták, mielőtt ráfektették és beleburkolták volna a halott testet. Érdekes adalék, hogy a lepelnek az utolsó vacsorával való kapcsolatát erősítik a liturgikus hagyomány vonatkozó elemei is. (A *korporálé* ill. *antimenzion* használata a latin és görög rítusokban.) Tehát újabb nyom került elő, ami alapján felvethető, hogy a lepel szoros kapcsolatban áll a teljes húsvéti szent háromnappal.

A Torinói lepel kutatási eredményeinek a megismerése a hívőknek és hitetleneknek egyaránt segítséget jelenthet a húsvéti örömhír befogadásában és elmélyítésében. A hitvallásban imádkozott tétel, mi szerint az Úr Jézus Krisztust „*szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették, alászállt a poklokra, harmadnapra föltámadt a halottak közül*”, történelmi valóság. Az evangéliumi események tárgyi bizonyítékainak már a megtekintése is döbbenetes erővel bír. A lepel pusztá látványa az üres sírban a Péter kíséretében érkező János számára sorsdöntőnek bizonyult: „*Látta és hitt*” (Jn 20,8). A Torinói lepel mindenképpen arra irányítja a figyelmünket, aki az apostolokat térdre kényszerítette: ő a halottaiból föltámadott Úr Jézus Krisztus.

Fülep Dániel, teológus
(Tengernek Csillaga, XXIII/6.)